

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 1026

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 decembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 535 din 24 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală	2–6
★	
Opinie separată	6–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
182/3.768/1.741. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea FABRICA DE ARME CUGIR S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	10–12
183/3.764/1.743. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea UZINA MECANICĂ MIJA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	12–14
184/3.765/1.739. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrului finanțelor publice și al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea UZINA AUTOMECHANICA Moreni — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 535**

din 24 septembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală**

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Paraschiv Ionuț Cozac în Dosarul nr. 1.341/305/2017 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.023D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 11 iulie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la data de 24 septembrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 13 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.341/305/2017, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Paraschiv Ionuț Cozac cu ocazia soluționării unei cereri de amânare a executării pedepsei închisorii.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 26 alin. (1) privind respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private, întrucât acordă dreptul la amânarea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață numai femeilor condamnate care sunt însărcinate sau au un copil mai mic de un an, iar nu și bărbaților condamnați care au un copil mai mic de un an. Consideră că și pentru aceștia din urmă ar trebui să existe posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii cel puțin pentru o durată de trei luni, pentru a putea organiza traiul copilului și al mamei acestuia pe perioada în care tatăl va fi încarcerat. Menționează, în acest sens, că, potrivit dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968, executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață putea fi amânată atunci când din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar fi avut consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care acesta lucra. În acest caz, executarea putea fi amânată cel mult trei luni și numai o singură dată.

5. **Judecătoria Sfântu Gheorghe** apreciază că dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul

excepției. Arată, astfel, că prin textul de lege criticat legiuitorul nu a urmărit să ocrotească interesul condamnatei-femeie în detrimentul interesului condamnatului-bărbat, ci a urmărit să ocrotească interesul superior al copilului cu vârsta mai mică de un an, care se află într-o situație specială în primele luni de viață extraterină, acesta având anumite nevoi specifice din punct de vedere fiziologic.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că reglementarea criticată are în vedere nevoile specifice ale nou-născutului, care pot fi asigurate doar de către mama acestuia în primul an de viață. Astfel, posibilitatea de amânare a executării pedepsei pentru cazul în care persoana condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an urmărește interesul superior al copilului, acest beneficiu acordat de legiuitor nefiind conceput ca un drept al persoanei condamnate de a se sustrage, chiar și temporar, de la executarea pedepsei, ci ca o modalitate de asigurare a unei dezvoltări normale a copilului. Pretinsa contrariedade între dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală și prevederile art. 16 din Constituție nu poate fi reținută, având în vedere faptul că, așa cum a precizat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, egalitatea în drepturi presupune ca la situații egale să corespundă un tratament juridic egal, iar nu recunoașterea aceluiași tratament juridic pentru situații diferite. Or, nu se poate susține identitatea de situații între o persoană de sex feminin care este gravidă sau are un copil mai mic de un an și o persoană de sex masculin care are un copil mai mic de un an.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens menționează că textul de lege criticat consacră o excepție de la regula punerii neîntârziată în executare a hotărârilor penale, respectiv amânarea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață atunci când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an. Această excepție a fost instituită de legiuitor tocmai în vederea ocrotirii intereselor copilului, pentru a i se acorda acestuia posibilitatea de a fi îngrijit de mama sa în perioada în care se apreciază că are cea mai mare nevoie de această îngrijire. Ca urmare, contrar susținerilor autorului excepției, dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală nu consacră un privilegiu în favoarea femeii condamnate, ci reprezintă o măsură reglementată exclusiv în interesul copilului. Prin urmare, textul de lege criticat nu instituie privilegii ori discriminări, fiind aplicabil deopotrivă tuturor subiectelor de drept care se încadrează în situația prevăzută de norma legală. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că la situații egale trebuie să corespundă un tratament juridic egal, iar violarea principiului egalității există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, Decizia nr. 107 din 13 iunie 2000 și Decizia nr. 721 din 29 octombrie 2015).

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește numai dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor din urmă prevederi de lege, care au următorul cuprins: „(1) *Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri: [...] b) când o condamnată [...] are un copil mai mic de un an. [...]*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 26 alin. (1) privind respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din noul Cod de procedură penală, având un conținut identic cu cele ale art. 453 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968, consacră — ca excepție de la regula punerii neîntârziate în executare a hotărârilor penale definitive — posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață atunci când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an, până la încetarea cauzei care a determinat amânarea.

14. Cu privire la cazul de amânare a executării pedepsei prevăzut de dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală — incident atunci când condamnată este gravidă —, Curtea reține că dovada acestei situații poate fi făcută cu actele medicale eliberate de medicul specialist, fără a fi necesară efectuarea unei expertize medico-legale. În acest sens a fost și practica instanțelor cu privire la dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. b) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală din 1968 (de exemplu, Decizia nr. 4.258 din 14 septembrie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală).

15. Curtea observă că, în situația în care instanța admite cererea de amânare a executării pedepsei formulată în temeiul prevederilor art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza întâi din Codul de procedură penală, executarea pedepsei se amână până la data nașterii, dată la care devine aplicabil cazul de amânare a executării pedepsei reglementat de dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală, respectiv cel în care condamnată are un copil mai mic de un an. Întrucât amânarea executării pedepsei nu operează în mod automat, și în acest caz este necesară formularea unei cereri, iar pentru dovedirea motivului de amânare este suficient să se depună la dosar copia certificatului de naștere al copilului. Amânarea executării pedepsei se dispune în acest caz până la data la care copilul condamnatei împlinește vârsta de un an. Este evident că amânarea executării pedepsei nu se poate dispune dacă respectivei condamnate i s-a interzis exercitarea

drepturilor părintești. Potrivit prevederilor art. 589 alin. (4) din Codul de procedură penală, cererea poate fi retrasă de către persoana care a formulat-o.

16. De asemenea, Curtea constată că poate beneficia de dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală și condamnată care nu a născut, ci a adoptat un copil mai mic de un an, întrucât textul de lege criticat nu face niciun fel de distincție în acest sens.

17. Totodată, Curtea reține că, în temeiul prevederilor art. 592 alin. (1) din Codul de procedură penală, executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă în cazurile și în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 589 din același cod.

18. Referitor la vechea reglementare în materia amânării executării pedepsei cu închisoarea, Curtea observă că, prin Hotărârea din 3 octombrie 2017, pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că nu există o încălcare a prevederilor art. 14 referitor la interzicerea discriminării coroborate cu cele ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în condițiile în care dispozițiile art. 453 din Codul de procedură penală din 1968 prevedeau posibilitatea amânării executării pedepsei pentru femeia condamnată care are un copil mai mic de un an, iar nu și pentru bărbatul condamnat care dorește să aibă grijă de copilul său în vârstă de câteva luni. Prin hotărârea mai sus menționată, paragraful 72, Curtea de la Strasbourg a reținut că autoritățile naționale, a căror datorie este să ia în considerare, în limitele competențelor lor, interesele societății în ansamblu, se bucură de o largă marjă de apreciere atunci când li se cere să se pronunțe cu privire la chestiuni sensibile, cum ar fi politica penală [a se vedea Hotărârea din 13 iulie 2010, pronunțată în Cauza *Clift împotriva Regatului Unit*, paragraful 73, Hotărârea din 23 iunie 2015, pronunțată în Cauza *Costel Gaciu împotriva României*, paragraful 56, și Hotărârea din 24 ianuarie 2017, pronunțată în Cauza *Khamtokhu și Aksenchik împotriva Rusiei* (Marea Cameră), paragraful 85].

19. Astfel, prin hotărârea pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, citată anterior, instanța de contencios al drepturilor omului a constatat că scopul normelor legale în discuție era să se țină cont de situațiile personale specifice, și anume de sarcina femeii condamnate și de relația specială care există între mamă și copil în perioada care precedă prima aniversare a acestuia, scop ce poate fi considerat legitim în sensul prevederilor art. 14 din Convenție (paragraful 76). Curtea de la Strasbourg a acceptat faptul că maternitatea prezintă particularități ce trebuie luate în considerare, uneori prin măsuri de protecție (paragraful 77). În lumina celor de mai sus, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că, având în vedere marja largă de apreciere acordată statului pârât în acest domeniu, există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (paragraful 78).

20. Pentru a ajunge la această concluzie, Curtea de la Strasbourg a ținut cont și de faptul că legea penală română în vigoare la momentul faptelor prevedea pentru toți condamnații, indiferent de sex, și alte posibilități de a solicita amânarea executării pedepsei (paragraful 74).

21. Curtea Constituțională observă însă că noul Cod de procedură penală a preluat numai două dintre cele trei cazuri de amânare a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață prevăzute de dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. a)—c) din Codul de procedură penală din 1968. Astfel, legiuitorul a renunțat la cazul de amânare a executării pedepsei reglementat de prevederile art. 453 alin. 1 lit. c) din vechiul cod cu privire la situația în care „din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează”. În acest caz, executarea putea fi amânată cel mult trei luni și numai o singură dată.

22. În contextul noii reglementări a instituției amânării executării pedepselor privative de libertate, Curtea

Constituțională apreciază că **soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală, care exclude bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 26 alin. (1) privind respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private.**

23. Sub aspectul asigurării egalității în drepturi, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că principiul consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiutorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, și Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003).

24. Totodată, Curtea a statuat că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 23, Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 23, și Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 18 decembrie 2017, paragraful 28).

25. De asemenea, Curtea Constituțională — făcând referire la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în Cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 35, 38 și 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Larkos împotriva Ciprului*, paragraful 29, și, respectiv, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24) — a reținut că aplicarea unui tratament diferit unor cazuri egale este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin tratamentul inegal (Decizia nr. 270 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015, paragraful 25, Decizia nr. 368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, paragraful 25, și Decizia nr. 573 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 13 noiembrie 2018, paragraful 30).

26. Astfel, Curtea constată că **din perspectiva dreptului de a îngriji copilul — componentă fundamentală a dreptului la respectarea vieții de familie consacrat de prevederile art. 26 alin. (1) din Constituție — bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an se află într-o situație similară cu cea a unei femei condamnate care are un copil de aceeași vârstă, iar diferența de tratament între cele două categorii de persoane condamnate, sub aspectul recunoașterii posibilității amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, nu are o justificare obiectivă și rezonabilă.**

27. Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, obligația de a demonstra existența situațiilor analoage nu semnifică faptul că grupurile comparate trebuie să fie identice, ci trebuie stabilit că reclamantul, având în vedere particularitatea cererii sale, s-a aflat într-o situație comparabilă cu cea a altor persoane care au fost tratate diferit (a se vedea Hotărârea din 13 iulie 2010, pronunțată în Cauza *Cliff împotriva Regatului Unit*, paragraful 66).

28. De asemenea, Curtea observă că, în materia concediului pentru creșterea copilului și a indemnizației de concediu parental, Curtea de la Strasbourg a statuat că bărbații se află într-o situație similară cu cea a femeilor (a se vedea Hotărârea din 27 martie 1998, pronunțată în Cauza *Petrovic împotriva Austriei*, paragraful 36). Astfel, instanța de contencios al drepturilor omului a subliniat că, **dincolo de diferențele care pot exista între tată și mamă în relația lor cu copilul, în ceea ce privește îngrijirea copilului pe durata concediului parental, bărbații și femeile se află în situații analoage** [a se vedea Hotărârea din 22 martie 2012, pronunțată în Cauza *Konstantin Markin împotriva Rusiei* (Marea Cameră), paragraful 132].

29. Curtea reține că, prin Hotărârea din 3 octombrie 2017, pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că — deși instituția amânării executării unei pedepse privative de libertate, fiind de natură penală, este în mod esențial diferită de concediul parental, care este o măsură de dreptul muncii — totuși, în problema de a ști dacă, **în timpul primului an de viață al copilului, un tată condamnat se găsește într-o situație similară celei a unei mame condamnate**, considerentele reținute în Cauzele *Petrovic împotriva Austriei* și *Konstantin Markin împotriva Rusiei*, citate anterior, sunt pe deplin aplicabile în speță. Într-adevăr, **instituția amânării executării unei pedepse privative de libertate vizează, în primul rând, interesul superior al copilului cu scopul de a se asigura că el primește atenția și îngrijirile corespunzătoare în primul său an de viață. Or, chiar dacă pot exista diferențe în relația lor cu copilul, atât mama, cât și tatăl pot acorda această atenție și aceste îngrijiri.** Mai mult, Curtea de la Strasbourg a observat că **posibilitatea de a obține amânarea executării pedepsei există până la împlinirea de către copil a vârstei de un an, trecând, așadar, dincolo de urmările sarcinii mamei și ale nașterii** (paragraful 68).

30. Referitor la problema de a ști dacă tratamentul diferențiat instituit prin dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968 avea o justificare obiectivă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a amintit, prin hotărârea pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, menționată anterior, paragraful 70, că o diferență de tratament este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin tratamentul inegal. Statele contractante se bucură de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele dintre situații care în alte privințe sunt analoage justifică un tratament diferit [a se vedea Hotărârea din 24 ianuarie 2017, pronunțată în Cauza *Khamtokhu și Aksenchik împotriva Rusiei* (Marea Cameră), paragraful 64].

31. În acest sens, prin hotărârea pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, paragraful 71, Curtea de la Strasbourg a amintit jurisprudența sa privind dreptul la respectarea vieții private și familiale, potrivit căreia **interesul superior al copilului trebuie să constituie principalul criteriu, astfel că în toate deciziile referitoare la copii trebuie să primeze interesul lor superior** [a se vedea Hotărârea din 26 noiembrie 2013, pronunțată în Cauza *X împotriva Letoniei* (Marea Cameră), paragrafele 95 și 96, și Hotărârea din 24 ianuarie 2017, pronunțată în Cauza *Paradiso și Campanelli împotriva Italiei* (Marea Cameră), paragraful 208].

32. Într-adevăr, cu privire la *ratio legis*, Curtea Constituțională, analizând și jurisprudența sa în materia dispozițiilor art. 453 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968, observă că instituția amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață — pe motiv de graviditate, respectiv pentru motivul îngrijirii unui copil mai mic de un an — are ca principal obiectiv protejarea interesului superior al copilului (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 413 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1056 din 15 noiembrie 2004). Or, raportat la contextul încarcerării unui părinte, interesul superior al copilului presupune asigurarea cadrului necesar dezvoltării sale normale pe durata vieții intrauterine și a posibilității de a beneficia de atenția și îngrijirea părintească adecvată pe durata primului an de viață. Așa fiind, cazul de amânare a executării pedepsei prevăzut de dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală nu vizează doar interesul femeii condamnate de a amâna punerea în executare a hotărârii penale definitive — având în vedere situația specială în care se află, aceea de graviditate, respectiv de a fi născut și de a avea în îngrijire un copil mai mic de un an —, ci urmărește, în primul rând, ocrotirea interesului superior al copilului. Acesta este și motivul pentru care femeilor condamnate care sunt gravide sau care au un copil mai mic de un an nu li se acordă automat amânarea/întreruperea executării pedepsei. Atunci când se pronunță cu privire la cereri formulate în acest sens, instanțele judecătorești efectuează un examen circumstanțiat al respectivelor cereri, respingându-le în cazul în care situația personală a solicitantelor nu justifică amânarea/întreruperea executării pedepsei. Astfel, sub imperiul vechiului Cod de procedură penală, în practica instanțelor s-a stabilit că nu se poate dispune întreruperea executării pedepsei închisorii — pentru femeia însărcinată — în situația în care aceasta a fost condamnată pentru uciderea unui copil abia născut și a fost decăzută din drepturile părintești, apreciindu-se că în regim de detenție se poate asigura o supraveghere adecvată a petentei însărcinate, ceea ce este în interesul copilului (Sentința nr. 436 din 4 iulie 2000 a Tribunalului București — Secția I penală, menținută de Curtea de Apel București prin Decizia nr. 444/2000).

33. Curtea constată că există **situații în care copilul nou-născut este privat — în totalitate sau în mare parte — de îngrijirea maternă, și anume în cazul decesului mamei, al decăderii acesteia din drepturile părintești, al abandonării copilului, al unei boli îndelungate sau în orice altă situație în care mama nu se ocupă de copil**, iar în astfel de situații **interesul superior al copilului poate să reclame ca tatăl condamnat să rămână în libertate, pentru a acorda personal copilului atenția și îngrijirile corespunzătoare în primul său an de viață**.

34. Sub acest aspect Curtea observă faptul că, în materie de asigurări sociale, legea română prevede dreptul la concediu de maternitate și, respectiv, **paternal**, precum și la **concediu pentru creșterea copilului care se poate acorda atât femeilor, cât și bărbaților**. De altfel, așa cum a subliniat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa cu privire la concediul parental, o analiză de drept comparat relevă faptul că în societățile europene contemporane **rolul taților în îngrijirea copiilor mici este mai bine recunoscut** [Hotărârea

din 22 martie 2012, pronunțată în Cauza *Konstantin Markin împotriva Rusiei* (Marea Cameră), paragraful 140].

35. Ținând cont de **rolul important al tatălui începând de la cea mai fragedă vârstă a copilului**, Curtea reține că tratamentul juridic diferențiat constând în **excluderea bărbatului condamnat care are un copil mai mic de un an din sfera beneficiarilor dispozițiilor de lege ce prevăd posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață nu servește interesului superior al copilului, ci, dimpotrivă — mai ales în situațiile în care copilul este privat de îngrijirea maternă**. Astfel, Curtea constată că **principiul egalității în drepturi, coroborat cu elementele fundamentale ale vieții de familie, impune ca textul de lege criticat să permită și tatălui condamnat să solicite amânarea executării pedepsei privative de libertate cu scopul de a-și îngriji copilul mai mic de un an, urmând ca instanța judecătorească să aprecieze, prin raportare la ansamblul circumstanțelor fiecărei spețe în parte, dacă o atare amânare se justifică**.

36. Curtea observă că, pentru a ajunge la concluzia că tratamentul diferit reglementat de dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968 nu era unul discriminatoriu, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut ca argument — prin hotărârea pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, paragraful 74 — faptul că, potrivit vechiului Cod de procedură penală, persoanele condamnate — atât femeile, cât și bărbații — aveau la dispoziție și alte posibilități pentru a solicita amânarea executării pedepsei. Astfel, în temeiul prevederilor art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968, instanțele puteau să examineze dacă anumite circumstanțe speciale ce decurgeau din executarea pedepsei erau susceptibile de a avea consecințe grave pentru condamnat sau, în egală măsură, pentru familia acestuia ori pentru angajator. Instanțele interne erau cele care apreciau dacă dificultățile invocate intrau sau nu în categoria împrejurărilor speciale avute în vedere de dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. c) din vechiul Cod de procedură penală, putând acorda amânarea executării unei pedepse privative de libertate — pentru o perioadă de cel mult trei luni și numai o singură dată — oricărei persoane condamnate, inclusiv bărbatului care avea un copil mic. Curtea Constituțională constată însă că argumentul menționat nu mai subzistă în contextul noului Cod de procedură penală, întrucât acesta nu a preluat cazul de amânare a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață reglementat de prevederile art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968.

37. În continuare, Curtea observă că, în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, la paragraful 73 din hotărârea citată anterior, Curtea de la Strasbourg a argumentat lipsa încălcării prevederilor art. 8 și art. 14 din Convenție și pe faptul că femeilor condamnate nu li se acordă automat o amânare a executării pedepsei. Astfel, atunci când s-au pronunțat cu privire la cereri similare formulate de femei condamnate, instanțele interne au efectuat un examen circumstanțiat al respectivelor cereri, respingându-le în cazul în care situația personală a solicitantelor nu justifică amânarea executării pedepsei.

38. Curtea constată că nici acest argument nu poate constitui un motiv imperios care să justifice o diferență de tratament între bărbații condamnați care au un copil mai mic de un an și femeile care se află în aceeași situație. Dimpotrivă, faptul că amânarea executării pedepsei nu intervine *ope legis* în favoarea mamelor condamnate care au un copil mai mic de un an este de natură a susține necesitatea recunoașterii unei asemenea posibilități și în favoarea taților condamnați care au un copil de aceeași vârstă și a căror situație personală justifică o atare măsură.

39. În fine, prin Hotărârea din 3 octombrie 2017, pronunțată în Cauza *Alexandru Enache împotriva României*, instanța de contencios al drepturilor omului a invocat și faptul că diverse instrumente europene și internaționale vizează protecția femeilor împotriva violențelor fondate pe sex, a abuzurilor și a

hărțuirii sexuale în mediul penitenciar, precum și necesitatea de a proteja femeile însărcinate și mamele (paragraful 71). Or, Curtea Constituțională apreciază că atât maternitatea, în general, cât și femeile care tocmai au născut și se află într-o situație vulnerabilă, în special, nu sunt mai puțin protejate dacă, în situațiile când se justifică, tatăl unui nou-născut poate obține amânarea executării unei pedepse privative de libertate pentru a îngriji copilul până la împlinirea vârstei de un an.

40. În plus, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții de la Strasbourg, în ceea ce privește diferențele de tratament aplicat deținuților, accentul în politica penală europeană cade acum pe reabilitare ca scop al detenției, acest principiu aplicându-se indiferent de infracțiunea comisă sau de durata pedepsei aplicate și indiferent de sexul persoanei condamnate. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat, astfel, faptul că menținerea

legăturilor de familie este o modalitate esențială de a contribui la reintegrarea socială și la reabilitarea tuturor deținuților, indiferent de sex (Hotărârea din 10 ianuarie 2019, pronunțată în Cauza *Ēcis împotriva Letoniei*, paragrafele 86 și 92).

41. Prin urmare, Curtea Constituțională constată că, **odată ce legiuitorul a decis să reglementeze ca motiv de amânare a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață cazul îngrijirii unui copil mai mic de un an, trebuia să o facă într-un mod compatibil cu prevederile art. 16 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 26 alin. (1) din Constituție, fără să excludă bărbații condamnați**, ci oferind posibilitatea unei evaluări efective, de la caz la caz, cu acordarea unei amânări a executării pedepsei privative de libertate tuturor persoanelor condamnate, indiferent de sex, care au un copil mai mic de un an și a căror situație impune o atare măsură.

42. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Paraschiv Ionuț Cozac în Dosarul nr. 1.341/305/2017 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și constată că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală, care exclude bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătoriei Sfântu Gheorghe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2019.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

★

OPINIE SEPARATĂ

În **dezacord** cu soluția pronunțată de Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală, cu privire la soluția legislativă care exclude bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, **considerăm că excepția de neconstituționalitate se impunea a fi respinsă ca neîntemeiată**, pentru următoarele considerente:

1. **Dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală instituie o excepție de la regula punerii neîntârziată în executare a hotărârilor penale, respectiv vizează amânarea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață atunci când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an.**

2. Considerăm că nu poate fi reținută critica potrivit căreia dispozițiile de lege mai sus menționate — care oferă posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață numai femeilor condamnate care sunt însărcinate sau au un copil mai mic de un an, iar nu și bărbaților condamnați care au un copil mai mic de un an — încalcă principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și dreptul la respectarea și ocrotirea

de către autoritățile publice a vieții familiale, consacrate de prevederile **art. 16 alin. (1) și ale art. 26 alin. (1) din Constituție**.

3. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, **aplicarea unui tratament diferit unor cazuri egale este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil**, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un **raport rezonabil de proporționalitate** între mijloacele folosite și scopul urmărit prin tratamentul inegal (**Decizia nr. 270 din 23 aprilie 2015**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015, paragraful 25, **Decizia nr. 368 din 30 mai 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, paragraful 25, și **Decizia nr. 573 din 20 septembrie 2018**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 13 noiembrie 2018, paragraful 30).

4. Apreciem că **acordarea de către legiuitor a posibilității de a obține amânarea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață numai femeilor condamnate care sunt gravide sau au un copil mai mic de un an, iar nu și bărbaților condamnați care au un copil mai mic de un an nu creează discriminare între cele două categorii de persoane condamnate** — femei și bărbați —, întrucât reglementarea

criticată urmărește un **scop legitim** și păstrează un **raport rezonabil de proporționalitate** între mijloacele folosite și scopul urmărit prin tratamentul inegal.

5. Astfel, reglementarea posibilității de a obține o amânare a executării pedepsei în cazul în care persoana condamnată este o femeie gravidă sau care are un copil mai mic de un an urmărește **ocrotirea interesului superior al copilului**, fiind concepută ca o modalitate de asigurare a unei dezvoltări normale a acestuia pe durata vieții intrauterine și, respectiv, până la împlinirea vârstei de un an, perioadă în care se apreciază că are cea mai mare nevoie de a fi îngrijit de mama sa (**Decizia nr. 413 din 12 octombrie 2004**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.056 din 15 noiembrie 2004).

6. Așadar, prin dispozițiile **art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală, legiuitorul nu a ales să ocrotească doar un interes al persoanelor condamnate femei, cu nerespectarea interesului persoanelor condamnate bărbați, ci a urmărit să ocrotească, în primul rând, interesul superior al copilului, având în vedere faptul că, pentru a crește sănătos din punct de vedere fizic și psihic, acesta are nevoie, în mod esențial, de prezența mamei, care să îi acorde atenția și îngrijirile corespunzătoare în primul său an de viață.**

7. **Scopul legitim** urmărit de legiuitor, și anume **interesul superior al copilului**, este de natură a justifica reglementarea unui regim juridic diferit pentru cele două categorii de persoane condamnate care au un copil mai mic de un an: pe de o parte, femeile, care pot beneficia de amânarea executării pedepsei, iar, pe de altă parte, bărbații, cărora o astfel de amânare nu le poate fi acordată. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că **inegalitatea reală** poate justifica reguli distincte, în funcție de scopul legii care le conține. Tocmai de aceea, principiul egalității conduce la sublinierea existenței unui **drept fundamental la diferență**, iar, **în măsura în care egalitatea nu este naturală, faptul de a o impune are semnificația instituirii unei discriminări** (**Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, și **Decizia nr. 262 din 24 aprilie 2018**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 11 iulie 2018, paragraful 27).

8. Apreciem că satisfacerea nevoilor specifice ale femeilor deținute, în special a celor legate de **maternitate**, nu poate fi considerată discriminatorie. În consecință, anumite diferențe între regimurile de detenție aplicabile bărbaților și femeilor sunt acceptabile și pot fi chiar necesare pentru ocrotirea **interesului superior al copilului**, în condițiile existenței unui **raport rezonabil de proporționalitate** între mijloacele folosite și obiectivul urmărit. Astfel, textul de lege criticat ține cont tocmai de **situația specială** în care se află femeile deținute pe durata sarcinii și de **relația specială dintre mamă și copil** până la împlinirea vârstei de un an, fără a crea vreo discriminare între cele două categorii de persoane condamnate care au un copil mai mic de un an — femei și, respectiv, bărbați.

9. În același sens este și **jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului** în această materie — a amânării executării pedepsei cu închisoarea în cazul părinților cu copii mici —, așa cum reiese dintr-o speță soluționată recent de Curtea de la Strasbourg, prin care aceasta a analizat prevederile pertinente din legea română anterioară intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, respectiv dispozițiile **art. 453 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968**, dispoziții identice cu cele ale art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală în vigoare, care au făcut obiectul controlului de constituționalitate în prezenta cauză.

10. Astfel, prin **Hotărârea din 3 octombrie 2017**, pronunțată în **Cauza Alexandru Enache împotriva României**, Curtea de la Strasbourg a constatat că **nu există o încălcare a prevederilor art. 14** referitor la interzicerea discriminării coroborate cu cele ale **art. 8** privind dreptul la respectarea vieții private și de familie **din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale**, în condițiile în care dispozițiile **art. 453 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală din 1968** prevedeau posibilitatea amânării executării pedepsei pentru femeia condamnată care are un copil mai mic de un an, iar nu și pentru bărbatul condamnat care dorește să aibă grijă de copilul său în vârstă de câteva luni.

11. Dispozițiile **art. 453 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968** stabileau că: **„Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:**

a) **când se constată, pe baza unei expertize medico-legale, că cel condamnat suferă de o boală gravă, care face imposibilă executarea pedepsei, iar instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. În acest caz, executarea pedepsei se amână până când starea de sănătate a condamnatului se va ameliora, astfel încât pedeapsa să poată fi pusă în executare. Cererea de amânare a executării pedepsei nu poate fi admisă dacă se constată că tratamentul condamnatului se poate efectua sub pază permanentă, în condițiile prevăzute de art. 1391, care se aplică în mod corespunzător;**

b) **când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an. În aceste cazuri, executarea pedepsei se amână până la încetarea cauzei care a determinat amânarea;**

c) **când din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează. În acest caz, executarea poate fi amânată cel mult 3 luni și numai o singură dată.”**

12. **Art. 589 alin. (1) din noul Cod de procedură penală** prevede că:

„(1) **Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:**

a) **când se constată, pe baza unei expertize medico-legale, că persoana condamnată suferă de o boală care nu poate fi tratată în rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor și care face imposibilă executarea imediată a pedepsei, dacă specificul bolii nu permite tratarea acesteia cu asigurarea pazei permanente în rețeaua sanitară a Ministerului Sănătății și dacă instanța apreciază că amânarea executării și lăsarea în libertate nu prezintă un pericol pentru ordinea publică. În această situație, executarea pedepsei se amână pentru o durată determinată;**

b) **când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an. În aceste cazuri, executarea pedepsei se amână până la încetarea cauzei care a determinat amânarea.”**

13. Observăm că noul Cod nu a mai preluat cel de-al treilea caz de amânare a executării pedepsei, prevăzut de dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 — referitor la situația în care, din cauza unor împrejurări speciale, executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează —, deoarece s-a observat din practica instanțelor că cererile de amânare a executării pedepsei întemeiate pe acest motiv au fost respinse, într-o proporție covârșitoare, ca fiind neîntemeiate. Pe de altă parte, Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal prevede, în mod detaliat, o serie de activități ce se pot desfășura în timpul detenției, precum și situațiile în care sunt posibile permisiunile și învoirile în executarea pedepsei.

14. Prin **Hotărârea din 3 octombrie 2017**, pronunțată în **Cauza Alexandru Enache împotriva României**, mai sus menționată, **paragrafele 68, 70, 71 și 72**, Curtea de la Strasbourg a constatat că instituția amânării executării unei pedepse privative de libertate are ca principal obiectiv protejarea **interesului superior al copilului**, pentru a se asigura că acesta primește atenția și îngrijirile corespunzătoare în primul său an de viață. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a amintit că o diferență de tratament este discriminatorie dacă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, cu alte cuvinte dacă nu urmărește un **scop legitim** sau dacă nu există un **raport rezonabil de proporționalitate** între mijloacele folosite și obiectivul urmărit. Statele contractante se bucură de o marjă de apreciere atunci când evaluează dacă și în ce măsură diferențele între situații care altfel sunt analoage justifică un tratament diferit (a se vedea **Hotărârea din 24 ianuarie 2017**, pronunțată în **Cauza Khamtokhu și Aksenchik împotriva Rusiei**, paragraful 64). De asemenea, instanța de contencios al drepturilor omului a amintit faptul că a afirmat deja, în cauze privind **dreptul la respectarea vieții private și/sau familiale**, că interesul superior al copilului trebuie să constituie **principalul criteriu** și că există un larg consens în jurul ideii că în toate deciziile cu privire la copii trebuie să primeze interesul lor superior [a se vedea, *mutatis mutandis*, **Hotărârea din 26 noiembrie 2013**, pronunțată în **Cauza X împotriva Letoniei** (Marea Cameră), paragrafele 95 și 96, și **Hotărârea din 24 ianuarie 2017**, pronunțată în **Cauza Paradiso și Campanelli împotriva Italiei** (Marea Cameră), paragraful 208]. Autoritățile naționale, a căror datorie este să ia în considerare, în limitele competențelor lor, interesele societății în ansamblu, se bucură de o **largă marjă de apreciere** atunci când li se cere să se pronunțe cu privire la chestiuni sensibile, cum ar fi **politica penală (Hotărârea din 13 iulie 2010)**, pronunțată în **Cauza Clift împotriva Regatului Unit**, paragraful 73, **Hotărârea din 23 iunie 2015**, pronunțată în **Cauza Costel Gaciu împotriva României**, paragraful 56, și **Hotărârea din 24 ianuarie 2017**, pronunțată în **Cauza Khamtokhu și Aksenchik împotriva Rusiei**, paragraful 85).

15. Curtea de la Strasbourg a mai reținut, prin hotărârea citată anterior, că trebuie să se țină seama de mai mulți factori. Astfel, aceasta a observat faptul că **femeilor condamnate nu li se acordă automat o amânare a executării pedepsei**. Atunci când s-au pronunțat cu privire la cereri similare formulate de femei deținute, instanțele interne au efectuat un examen circumstanțiat al respectivelor cereri, respingându-le în cazul în care situația personală a solicitantelor nu justifică amânarea executării pedepsei (**paragraful 73**). Este adevărat că progresul spre **egalitatea sexelor** reprezintă astăzi un scop important al statelor membre ale Consiliului Europei și numai **motive foarte importante** pot conduce la declararea compatibilității cu Convenția a unui **tratament diferențiat (paragraful 75)**. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat însă că **scopul** normelor legale în discuție era să se țină cont de **situațiile personale speciale**, inclusiv de **sarcina** femeilor deținute și de **relația specială dintre mamă și copil** în perioada care precedă prima aniversare a nou-născutului. Curtea de la Strasbourg a apreciat că acest **scop** poate fi considerat **legitim** în sensul prevederilor art. 14 din Convenție și că argumentele avansate de către Guvern nu sunt lipsite de fundament sau nerezonabile, astfel a reținut că, în domeniul special vizat de prezenta cauză, aceste considerente pot constitui o bază suficientă pentru justificarea tratamentului diferențiat de care a avut parte reclamantul (**paragraful 76**). Curtea a acceptat faptul că **maternitatea** prezintă particularități ce trebuie luate în considerare, uneori prin **măsuri de protecție**. Aceasta a reținut, de exemplu, că dispozițiile **art. 4 paragraful 2 din Convenția Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de**

discriminare împotriva femeilor prevăd în mod expres că adoptarea de către statele părți a unor măsuri speciale care vizează **protejarea maternității nu este considerată discriminatorie**, iar normele de drept internațional merg în același sens. Curtea a apreciat că aceste constatări sunt, în egală măsură, valabile în cazul în care femeia este privată de libertate (**paragraful 77**). În lumina celor de mai sus, Curtea a considerat că, având în vedere **marja largă de apreciere** acordată statului pârât în acest domeniu, există un **raport rezonabil de proporționalitate** între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (**paragraful 78**).

16. De asemenea, prin **Hotărârea din 24 ianuarie 2017**, pronunțată în **Cauza Khamtokhu și Aksenchik împotriva Rusiei**, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că nu există o încălcare a prevederilor **art. 14** referitor la interzicerea discriminării coroborate cu cele ale **art. 5** privind dreptul la libertate și siguranță din Convenție, în ceea ce privește diferența de tratament pe motive de sex referitor la **excluderea femeilor de la pedeapsa cu închisoarea pe viață**. Și cu acest prilej Curtea a reiterat faptul că este absolut firesc ca autoritățile naționale, a căror obligație este de a lua în considerare, în limitele competenței lor, interesele societății în ansamblu, să se bucure de o **largă marjă de apreciere** atunci când li se cere să pronunțe hotărâri cu privire la chestiuni sensibile, precum **politica penală** (paragraful 85).

17. În ceea ce privește **interesul superior al copilului**, prin **Hotărârea din 26 noiembrie 2013**, pronunțată în **Cauza X împotriva Letoniei** (Marea Cameră) — prin care a constatat încălcarea prevederilor **art. 8** din Convenție referitor la lipsa unei analize aprofundate a tuturor factorilor relevanți în situația luării unei decizii referitoare la înapoierea unui copil, în aplicarea Convenției de la Haga —, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că problema principală este de a ști dacă **echilibrul echitabil care trebuie să existe între interesele concurente în joc — cele ale copilului, cele ale celor doi părinți și cele legate de ordinea publică** — a fost atins, în limita marjei de apreciere acordate statelor în astfel de chestiuni, ținând seama, totuși, de faptul că **interesul superior al copilului trebuie să prevaleze** (paragraful 95). Curtea a reiterat faptul că există un consens larg — inclusiv în dreptul internațional — în sprijinul ideii că, în toate deciziile referitoare la copii, interesul lor superior trebuie să prevaleze (paragraful 96).

18. În fine, prin **Hotărârea din 24 martie 2016**, pronunțată în **Cauza Korneykova și Korneykov împotriva Ucrainei** — prin care a constatat încălcarea prevederilor **art. 3** privind interzicerea torturii din Convenție, referitor la încătușarea unei femei însărcinate înainte de naștere, dar și după; condiții precare de detenție a mamei și a nou-născutului; îngrijire medicală insuficientă pentru nou-născuți în unitatea de detenție; plasarea femeii însărcinate în cușcă metalică în timpul audierilor în instanță —, Curtea de la Strasbourg a reținut că **principiul protejării interesului superior al copilului** a fost consacrat în jurisprudența Curții referitoare la cazuri în care au fost afectați copii (paragraful 130).

19. În plus față de toate aspectele evidențiate mai sus din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, efectuând o **analiză de drept comparat**, observăm că **în foarte multe state legea acordă posibilitatea amânării executării pedepselor privative de libertate numai femeilor condamnate care sunt însărcinate sau care au în îngrijire un copil mic**, similar cu reglementarea din cuprinsul dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală. Totodată, în unele state în care nu există instituția amânării executării pedepsei sunt reglementate **măsuri alternative la arestul preventiv tot numai cu privire la femeile gravide sau care sunt mame ale unor copii de până la o anumită vârstă**.

20. Astfel, în **Austria**, legea federală privind executarea hotărârilor penale prevede că executarea unei pedepse cu închisoarea poate fi amânată în cazul în care o femeie condamnată este gravidă sau a dat naștere unui copil în ultimul an. În această situație executarea pedepsei va fi amânată cu șase săptămâni după naștere. Dacă femeia condamnată deține custodia asupra copilului, amânarea poate fi prelungită la cel mult un an după naștere, dacă aceasta nu solicită ea însăși executarea pedepsei.

21. În **Brazilia**, legea nu prevede posibilitatea amânării executării pedepsei, însă, în materia măsurilor preventive, legea stabilește alternativa arestului la domiciliu ca regulă pentru arestul preventiv în cazurile cu femei gravide sau mame ai căror copii sunt mai mici de 12 ani sau suferă de vreun handicap, cu excepția cazurilor în care femeile respective sunt acuzate de infracțiuni violente sau fac uz de amenințări ori de violență împotriva minorilor de care sunt responsabile. Cât despre femeile condamnate, în general, legea prevede posibile beneficii în cursul executării pedepsei, inclusiv posibilitatea de relaxare a condițiilor de detenție după o perioadă de timp.

22. În **Bulgaria**, Codul penal prevede că pedeapsa detenției pe viață fără posibilitatea comutării nu poate fi aplicată unei femei care era gravidă la momentul săvârșirii infracțiunii sau al pronunțării hotărârii judecătorești de condamnare. Potrivit Codului de procedură penală, executarea pedepsei cu închisoarea poate fi amânată în cazul în care femeia condamnată este gravidă sau a născut, pe o perioadă de până la 6 luni înainte și un an după naștere.

23. În **Cehia**, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, executarea unei pedepse cu închisoarea poate fi amânată în cazul unei femei însărcinate și al mamei unui nou-născut pentru o perioadă de un an de la nașterea copilului.

24. În **Estonia**, potrivit prevederilor din Codul de procedură penală, executarea pedepsei cu închisoarea poate fi amânată pe o perioadă de până la un an dacă femeia condamnată este gravidă, iar dacă femeia condamnată are un copil mic, până când acesta atinge vârsta de 3 ani.

25. În **Finlanda**, legea executării pedepselor privative de libertate prevede că poate fi acordată o amânare a executării pedepsei dacă femeia condamnată este gravidă, dar numai până se reface după naștere.

26. În **Italia**, Codul penal reglementează amânarea obligatorie a executării pedepselor care nu sunt bănești dacă se referă la femeia gravidă sau la mama unui copil mai mic de un an. Amânarea nu are loc sau, dacă e acordată, este revocată dacă se întrerupe sarcina, dacă mama este declarată decăzută din drepturile părintești asupra copilului, în cazul morții copilului, dacă acesta este abandonat sau încredințat altora, cu condiția ca întreruperea sarcinii sau nașterea să se fi produs de peste 2 luni.

27. În **Kârgâzstan**, Codul de procedură penală stipulează că executarea pedepsei poate fi amânată dacă femeia condamnată este însărcinată sau are copii, în cazul în care persoana condamnată este unicul părinte al copiilor mici, până când copilul cel mai mic împlinește vârsta de 14 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave.

28. În **Liechtenstein**, legea privind executarea pedepselor prevede posibilitatea amânării executării unei pedepse cu închisoarea în cazul în care femeia condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an. În cazul unei femei gravide

sau care a dat naștere unui copil cu cel mult opt săptămâni în urmă, executarea unei pedepse cu închisoarea trebuie în general amânată; în cazul unui copil cu vârsta cuprinsă între opt săptămâni și 1 an, trebuie să fie îndeplinită condiția suplimentară ca respectivul copil să fie îngrijit de femeia condamnată.

29. În **Lituania**, legea nu prevede posibilitatea amânării executării unei pedepse cu închisoarea în privința femeilor condamnate care sunt gravide sau care au un copil mic. Însă, în ceea ce privește măsurile preventive, potrivit dispozițiilor din Codul penal, arestul nu poate fi aplicat femeilor gravide și persoanelor care cresc un copil cu vârsta sub 3 ani, ținând cont de interesele copilului.

30. În **Olanda**, legea nu prevede, ca un caz distinct, posibilitatea amânării executării unei pedepse cu închisoarea în privința femeilor condamnate care sunt gravide sau care au un copil mic. Legea permite însă femeii condamnate să solicite ieșirea temporară din închisoare din motive personale, cum ar fi nașterea unui copil, acest lucru fiind decis de la caz la caz.

31. În **Portugalia**, legea nu prevede posibilitatea amânării executării unei pedepse cu închisoarea în privința femeilor condamnate care sunt gravide sau care au un copil mic. Însă, în ceea ce privește măsurile preventive, potrivit Codului de procedură penală, prin încheierea de dispunere a arestului preventiv sau în cursul executării acestuia, judecătorul poate suspenda executarea acestei măsuri, dacă acest lucru este impus de o boală gravă, o sarcină sau de o recuperare postnatală a femeii acuzate, caz în care suspendarea încetează la sfârșitul celei de-a treia luni după naștere.

32. În **Slovacia**, Codul de procedură penală prevede că executarea unei pedepse cu închisoarea poate fi amânată în cazul unei femei gravide sau al unei femei care are un copil mai mic de un an. Legea permite amânarea executării unei pedepse cu închisoarea cu cel mult un an și din alte motive serioase, o amânare mai lungă de 6 luni fiind posibilă însă numai în circumstanțe excepționale, în special dacă ispășirea pedepsei ar putea avea consecințe deosebit de grave pentru persoanele condamnate sau familiile lor, lucru apreciat în mod individual.

33. În **Suedia**, legea nu prevede posibilitatea amânării executării unei pedepse cu închisoarea în privința persoanelor condamnate care sunt gravide sau care au un copil mic. Legea executării pedepselor privative de libertate menționează însă că un deținut/o deținută poate primi permisiunea de a avea un bebeluș cu el/ea dacă se apreciază că acest lucru servește interesului superior al copilului. În ceea ce privește măsurile preventive, potrivit Codului de procedură judiciară, dacă o femeie a născut atât de recent încât există o temere că reținerea ei va vătăma serios copilul, această măsură poate fi aplicată doar dacă nu poate fi dispusă o măsură de supraveghere adecvată a suspectei în afara detenției.

34. Având în vedere cele arătate mai sus, dispozițiile **art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală** nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale ale **art. 16 alin. (1)** referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și nici celor ale **art. 26 alin. (1)** privind respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private.

35. Pentru considerentele expuse apreciem că se impunea **respingerea**, ca **neîntemeiată**, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală**.

Judecători,

dr. Livia-Doina Stanciu

prof. univ. dr. Elena-Simina Tănăsescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL
ECONOMIEI, ENERGIEI
ȘI MEDIULUI DE
AFACERI
Nr. 182
din 20 noiembrie 2019

MINISTERUL
FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 3.768
din 17 decembrie 2019

MINISTERUL
MUNCII ȘI PROTECȚIEI
SOCIALE
Nr. 1.741
din 4 decembrie 2019

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea FABRICA DE ARME CUGIR S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și ale art. 10 alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea FABRICA DE ARME CUGIR — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
energiei și mediului
de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor
publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii
și protecției sociale,
**Victoria Violeta
Alexandru**

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea FABRICA DE ARME CUGIR — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
Str. 1 Decembrie 1918 nr. 1A
Cod unic de înregistrare RO 16368506

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2019**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	83.640
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	81.290
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	2.350
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	80.640
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	77.660
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	9	33.807
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	711
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	41.382
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	39.298
	C1	ch. cu salariile	13	32.644
	C2	bonusuri	14	6.654
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	179
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	329
	C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	1.576
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	1.760
	2	Cheltuieli financiare	20	2.980
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	3.000
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	480
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.520
	1	Rezerve legale	25	513
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	2.007
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	37.395
	1	Alocații de la buget (credite bugetare)	44	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	4.425
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	952
	2	Nr. mediu de salariați total	49	941
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000 *)	50	3.496
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	51	3.413
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	90
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	53	90
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	964
	9	Plăți restante	56	18.307
	10	Creanțe restante	57	1.500

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI
ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Nr. 183 din 20 noiembrie 2019

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 3.764 din 17 decembrie 2019

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.743 din 4 decembrie 2019

O R D I N

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea UZINA MECANICĂ MIJA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și ale art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea UZINA MECANICĂ MIJA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și

Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, energiei
și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Societatea UZINA MECANICĂ MIJA — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.
Comuna I.L. Caragiale, județul Dâmbovița
Cod unic de înregistrare RO 2978636

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2019**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	72.426
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	69.916
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	2.510
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	69.849
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	67.349
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	35.031
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	505
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	27.751
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	23.401
		C1 ch. cu salariile	13	19.542
		C2 bonusuri	14	3.859
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	3.541
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	354
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	455
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	4.062
	2	Cheltuieli financiare	20	2.500
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	2.577
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	558
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.019
	1	Rezerve legale	25	101
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	1.918
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	192
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	1.055
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	227
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	828
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	863
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	13.195
	1	Alocații de la buget (credite bugetare)	44	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	7.155
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	450
	2	Nr. mediu de salariați total	49	450
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000 *)	50	4.907
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	51	4.907
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	186
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	53	176
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	964
	9	Plăți restante	56	35
	10	Creanțe restante	57	275

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI
ȘI MEDIULUI DE AFACERI
Nr. 184 din 20 noiembrie 2019

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 3.765 din 17 decembrie 2019

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.739 din 4 decembrie 2019

O R D I N

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea UZINA AUTOMECANICA Moreni — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) și ale art. 10 alin. (2) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri, ministrul finanțelor publice și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2019 pentru Societatea UZINA AUTOMECANICA Moreni — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și

Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, energiei
și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

Operatorul economic: UZINA AUTOMECHANICA Moreni — S.A. — filiala Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Str. Teiș nr. 16, Moreni, județul Dâmbovița

Cod unic de înregistrare RO 938970

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
pe anul 2019**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare an curent 2019
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	31.120
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	31.118
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	2
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	28.130
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	28.110
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	8.651
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	150
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	15.419
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	10.737
		C1 ch. cu salariile	13	9.517
		C2 bonusuri	14	1.220
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	4.119
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	16	0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	290
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	273
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	3.890
	2	Cheltuieli financiare	20	20
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	2.990
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	478
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	2.512
	1	Rezerve legale	25	126
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	2.386
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	30.525
	1	Alocații de la buget (credite bugetare)	44	0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	16.431
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	328
	2	Nr. mediu de salariați total	49	323
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000 *)	50	3.737
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	51	3.627
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	132
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	53	114
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	55	904
	9	Plăți restante	56	27.485
	10	Creanțe restante	57	135

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 229094